

Škof Hieronim:
"Mi kar gorimo od pohlepa po denarju in medtem ko rohnimo proti denarju, polnimo vreče z zlatom in nič nam ni dovolj."

Cerkveni bog?

Katoliška cerkev - najbogatejši nedržavni subjekt

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>, www.zrtve-cerkve.org

brezplačno

št. 8 - marec 2010 - letnik 4

Bogastvo katoliške cerkve

Katoliška cerkev v Sloveniji in po svetu je izjemno bogata organizacija. Nekateri cenijo njeno premoženje na več 1.000 milijard po vsem svetu in v Sloveniji na več milijard evrov. S tem premoženjem upravlja samo en človek, to je rimski papež, ena oseba upravlja z bogastvom, o katerem lahko večina držav samo sanja. Papež uporablja to bogastvo za politične namene, namesto da bi ga razdelil med reveže, s čimer še povečuje prepad med bogatimi in revnimi. Čeprav papež stalno pridiga o ljubezni do bližnjega in dobro ve, da vsak dan zaradi lakote umre več 10.000 otrok, milijoni in milijoni pa stradajo, pa kljub temu ni videti njegovih dejanj za odpravo revščine oz. prepada med bogatimi in revnimi. Očitno se njegova ljubezen do bližnjega nanaša samo na bogate. Kdaj pa revni?

Cerkev je najstarejša svetovna državna tvorba in je razširjena po vsem svetu, predvsem v zahodnem svetu. Kot že navedeno, je katoliška cerkev neizmerno bogata, saj njeno celotno premoženje, to je premoženje po vsem svetu, po ocenah nekaterih poznavalcev znaša več 1.000 milijard evrov. Gre za nepredstavljivo veliko premoženje. Cerkev je največji nedržavni zemljiški posestnik zahodnega sveta. V Rimu je že približno 1/3 vseh stavb v posesti katoliške cerkve. Ta je tudi največji verski gospodarski koncern na svetu in angažiran na področju nepremičnin, kemije, elektronike, vrednostnih papirjev, ..., poseduje pa tudi mnoge banke. Cerkev ima v lasti tudi večje število raznih medijev, preko katerih vpliva na javnost. Ob takšnem neizmernem cerkvenem premoženju pa vsak dan na svetu zaradi lakote umre več 10.000 otrok, čeprav cerkev na vsakem koraku uči ljubezen do bližnjih. Nemški nadškof zasluži mesečno približno 11.000 evrov, nemška država pa izplača katoliški cerkvi letno za okoli 10 milijard evrov raznih subvencij. Tudi v Italiji je podobno, cerkev je deležna državnih subvencij v višini okoli 3 milijarde evrov. Cerkev pa je v obeh državah upravičena tudi do davčnih oprostitev, ki v Italiji znašajo okoli 6 milijard, v Nemčiji pa kakšne 3.

Zelo bogata je cerkev tudi v Sloveniji. Njeno pre-

moženje (nepremičnine, premičnine, vrednostni papirji, ...) se ceni na več milijard evrov. V okviru denacionalizacije je že dobila za slabih 200 milijonov evrov premoženja, mnogo od tega gre na račun premoženja fevdalnega izvora. Katoliška cerkev preko svojih sestavnih delov poseduje okoli 5.000 raznih objektov in približno 40.000 hektarjev različnih zemljišč, vse v vrednosti več milijard evrov. Cerkvene organizacije so oproščene plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte za versko dejavnost, kar velja tudi za davek na dediščine in darila. Čeprav je cerkev v Sloveniji zelo bogata, pa kljub temu vsako leto dobi od Republike Slovenije mnogo sredstev in tako množi svoje bogastvo. Katoliška cerkev oz. njeni sestavni deli kot tudi organizacije, ki so jih ustanovile cerkvene organizacije dobijo mnogo denarja tako iz državnega kot proračunov lokalnih skupnosti. Letno dobi cerkev iz vseh javnih virov na kakršni koli pravni podlagi več kot 10 milijonov, v letu 2008 je iz teh virov dobila najmanj okoli 20 milijonov evrov. Po

podatkih ljubljanskega Dnevnika (18.6.2009) so v letu 2008 okoli 40% prihodkov Nadškofije Ljubljana predstavljala vplačila države in občin (dotacije, subvencije in odškodnine iz naslova denacionalizacije), kar zneso okoli 1,9 milijona evrov.

V svetu in v Sloveniji je huda kriza. Ljudje izgubljajo delo, podjetja propadajo, država se zadolžuje, da bi omilila posledice krize. Število revnih ljudi se hitro povečuje, številka se v Sloveniji verjetno giblje že okoli 1/3 vseh prebivalcev Slovenije. V krizah so najbolj prizadeti revni, pa tudi srednji sloj. Za reševanje krize oz. omilitev njenih posledic je potrebno mnogo sredstev, šteje vsak evro. Ker je virov vedno manj oz. se iz njih nabe- re premalo sredstev, je potrebno poiskati nove vi-

re, predvsem tiste, ki ne ogrožajo revnih oz. državnih sredstev. Eden izmed teh virov je tudi ta, da se preneha financirati bogate. Tako tudi katoliško cerkev oz. njene organizacije, ki je, kot že večkrat navedeno, izjemno bogata. Nepravilno in nemoralno je, pa tudi v nasprotju z načelom ločenosti drža-

ve in cerkve, in ob upoštevanju dejstva, da je katoliška cerkev tuja oseba in da so njeni sestavni deli (škofije, župnije, ...) ustanovljene po tujem pravu, da slovenski davkoplačevalci, še posebej, če so nekatoliške vere kot npr. judje, muslimani, pravoslavni, prakristjani, ali če so ateisti, financirajo super bogato katoliško cerkev. Zato je potrebno, da se čimprej preneha s kakršnim koli javnim financiranjem katoliške cerkve in njenih sestavnih delov oz. drugih cerkvenih organizacij ali njihovih dejavnosti. Da se to uredi, pa je naloga vlade in državnega zbora, ki sta plačana, da delujeta v korist Slovenije in ne tujih in domačih super bogatašev.

Društvo je pripravilo peticijo za odpravo državnega financiranja katoliške cerkve, ki bo z zbranimi podpisi poslana na vlado in v državni zbor. Če želite, jo lahko podpišete. Več o peticiji na našem spletnem naslovu www.zrtve-cerkve.org

Kaj predstavlja 20 milijonov evrov, ki jih je v letu 2008 od države dobila cerkev:

- približno 30.000 minimalnih plač ali
- 200 garsonjer ali
- izgradnjo nevrološke klinike ali
- 13 magnetnoresonančnih tomografov ali
- 5 izgub Mure d.d. v letu 2008.

Evangelizacija in bogatenje pod krinko dobrodelnosti! Kako dolgo še?

Evangelizacija ljudi je bistvena dolžnost katoliške cerkve, poudarja papež Benedikt XVI. Verniki katoliške cerkev so si po zakoniku cerkvenega prava dolžni prizadevati, da se božje oznanilo odrešenja vedno bolj širi med vse ljudi po vseh krajih zemlje. Ta dolžnost torej veže vernike na vseh področjih življenja, kakor tudi v vseh državah. Zato poteka evangelizacija tudi v Sloveniji in to na vseh področjih. Eno izmed teh področjih je dobrodelnost.

Katoliška cerkev je na področju dobrodelnosti ustanovila karitas, ki deluje na več ravneh (župnije, škofije, ...). Ker je karitas cerkvena organizacija, ki je dolžna uresničevati cilje svoje cerkve. Ker je glavni cerkveni cilj evangelizacija družbe, torej obramba in širjenje katoliške vere, velja seveda to tudi za karitas. Bistvo karitasa torej ni pomoč ljudem, temveč obramba in širjenje vere. Za doseganje tega cilja uporablja karitas vsa sredstva, tudi necerkvena. Za evangelizacijo karitas tako uporablja tudi sredstva, ki jih dobi iz javnih proračunov. Čeprav se ta sredstva navzven uporabljajo za pomoč ljudem, pa je bistvo tega evangelizacija. Dobrodelnost je torej samo v funkciji obrambe in širjenja vere in nima svoje lastne vrednosti. Karitas je sredstvo katoliške cerkve za evangelizacijo Slovenije in pridobivanje ljudi na svojo stran. Dobrodelnost je tu drugotnega pomena.

Karitas vsako leto razdeli ljudem za več milijo-

Jezus iz Nazareta: Laže gre namreč kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo. (Lk 18,25) In papež?

nov evrov pomoči. Seveda nekaj sredstev zadrži zase. Kje dobi ta sredstva? V letu 2007 so javna sredstva predstavljala okoli 40% vseh sredstev karitasa, ostalo pa so bila sredstva raznih donatorjev. Slovenska vlada je v letu 2009 Rdečemu križu Slovenije in Slovenskemu Karitasu namenila vsakemu po 500.000 evrov kot pomoč za njuno dobrodelno dejavnost. Karitas je v letu 2008 prejel tudi 2 milijona evrov za odpravo posledic neurja v juliju in avgustu. Poleg tega dobi karitas mnogo sredstev tudi iz drugih javnih virov, tako občinskih kot tudi na nivoju ministrstev. Cerkev sicer pomaga ubogim, vendar večinoma s tujimi in ne s svojimi sredstvi, čeprav ima le-teh na pretek. Mariborska nadškofija je v letu 2007 namenila karitasu 5% svojih prihodkov, v letu 2008 pa 14,5%. Ljubljanska nadškofija je v letu 2008 na-

Slovenska Karitas je do 17. februarja 2010 zbrala slabih 240.000 evrov za pomoč prizadetim v potresu na Haitiju. Koliko od tega je prispevala katoliška cerkev? Verjetno bolj malo ali pa nič. Pomoč s tujim denarjem, svojega pa rajši v banke. Enako tudi v Čilu?

Nietzche:
"Cerkev je največja korupcija, kar si jih je mogoče zamisliti."

"Po mnenju nekaterih naj bi papeška banka vsak trenutek razpolagala s sto milijardami evrov gotovine." (Jure Ernožnik, Vatikan, delniška družba, Mladina, 17.7.2009)

menila karitasu samo 1,4% svojih prihodkov, to je 66.000 evrov, leto poprej pa 4,46%, kar znaša 49.215 evrov. Ti podatki povedo vse. Karitas ima v Nemčiji premoženje, ki je po podatkih iz leta 1995 znašalo več deset milijard evrov (slovenski državni proračun je okoli 10 milijard).

Dobrodelnost je zelo prefinjen način obrambe in širjenja katoliške vere v Sloveniji, v katerem na žalost sodeluje tudi slovenska država in preko nje tudi davkoplačevalci. Judi, muslimani, protestanti, prakristjani, ateisti in drugi morajo financirati dejavnost organizacije, ki je do njih zelo nestrpna.

Ker je katoliška cerkev neizmerno bogata organizacija, je tudi s tega vidika nerazumljivo, da rena Slovenija financira karitas. Država s financiranjem karitasa pomaga Vatikanu, torej tuji osebi, in sodeluje pri evangelizaciji in katolizaciji slovenske družbe. Čeprav je ločena od cerkve, ji pomaga pri širjenju njenega vpliva in verskega nauka. Ali zaradi nevednosti, ker ne pozna bistva katoliške cerkve, torej njenega nasilnega in izključujočega nauka, ali pa, ker je od nje odvisna? Mogoče pa je še kakšen drug razlog. Država kot hlapec cerkve? Do kdaj še? Kdo je za politiko več vreden? Ljudstvo ali cerkev?

Nemški nadškof zasluži mesečno približno 11.000 evrov, minimalna plača v Sloveniji pa je okoli 700 evrov. To pomeni, da nadškof mesečno zasluži toliko kot približno 15 delavcev z minimalno plačo. Kako malo je vreden slovenski delavec v primerjavi s cerkvenimi dostojanstveniki. Pa mora ta tako slabo plačan delavec kljub temu financirati super bogato organizacijo, kateri pripada nemški nadškof. Koliko pa zasluži kardinal?

Bogastvo katoliške cerkve v Sloveniji

Čeprav je katoliška cerkev v Sloveniji, kot seveda tudi po svetu, zelo bogata, je Republika Slovenija nerazumljivo radodarna do nje in njenih institucij. Država namreč financira oz. sofinancira razne projekte in dejavnosti te cerkve, kot npr. kurate, katoliške gimnazije, katoliško osnovno šolo, teološko fakulteto, cerkvene arhive, socialne prispevke duhovnikov, katoliške skavte, katoliška društva, oratorije, vrtnice in domove za ostarele, karitas, oskrbo žrtev trgovine z ljudmi, mišlavljanje in drugo, pa tudi katoliške gozdove. Letno država preko raznih uradov in ministrstev ter občin transferira katoliški cerkvi in njenim institucijam v Sloveniji več kot 10 milijonov evrov, v letu 2008 pa je bilo teh sredstev vsaj približno 20 milijonov. Gre za znesek, ki so ga cerkev oz. njeni sestavni deli ali organizacije dobili na kakršni koli pravni podlagi in za različne namene. Koliko izgub Mure d.d. iz leta 2008, izguba tega podjetja v tem letu pa je znašala nekaj čez 3 milijone evrov, bi lahko s tem denarjem pokrili? Mogoče bi lahko rešili vsa podjetja iz sistema Mura, če bi npr. namesto za teološko fakulteto v Ljubljani, ta letno dobi okoli 2 milijona evrov javnih sredstev, in socialne prispevke duhovnikov, tudi okoli 2 milijona evrov letno, ta denar vsako leto namenili za prestrukturiranje Mure. Ali bi v tem primeru izgubilo delo toliko ljudi, kot jih je po zlomu Mure? Socialni problemi se poglobljajo, bogastvo katoliške cerkve pa veča in to tudi na račun države. Cerkevno premoženje je sedaj vredno več milijard evrov.

Cerkev kot gospodarski subjekt

Katoliška cerkev preko svojih podjetij in drugih institucij obvladuje velik del slovenskega gospodarstva. Razni cerkveni gospodarski subjekti imajo delnice oz. deleže drugih podjetij. Razen tega pa so škofije ustanovile tudi podjetja kot npr. Metropolitan d.o.o. in Gospodarstvo Rast d.o.o. Metropolitan d.o.o., ki jo je ustanovila Nadškofija Ljubljana je imela v letu 2008 3.637.103 evrov čistih prihodkov od prodaje in dobička nekaj čez milijon evrov. Nadškofija Maribor, Škofija Celje in Škofija Murska Sobota so ustanovile podjetje Gospodarstvo Rast d.o.o., ki je imelo v letu 2008 704.122 evrov čistih prihodkov od prodaje in 415.005 evrov dobička, odprte pa ima kar tri transakcijske račune. Preko tega podjetja Nadškofija Maribor obvladuje tudi Zvon ena holding d.o.o., ki ima deleže v mnogih slovenskih podjetjih. Cerkev je prisotna v kemiji, gozdarstvu, turizmu, telekomunikacijah, finančnih storitvah, trgovini, založništvu in drugje. Po mnenju poznavalcev je vrednost tega premoženja več 100 milijonov evrov. Katoliška cerkev je po naravi stvari religiozna organizacija in tako cerkve in druge verske skupnosti opredeljuje tudi zakon o verski svobodi. Zato je nerazumljivo, da država dopušča, da se cerkev tako ali drugače ukvarja s pridobitnimi oz. gospodarskimi dejavnostmi. Še posebej zaradi tega, ker je v cerkvenem pravu jasno določeno, da morajo verniki skrbeti za vzdrževanje svoje cerkve, ta lahko celo predpiše cerkveni davek za pokrivanje svojih potreb. Ali ne bi bilo normalno, da bi cerkev predpisala davek svojim članom in če ga ti ne bi plačali, bi ga izterjala preko svojega cerkvenega sodišča. Vprašanje je, ali cerkvena gospodarska dejavnost služi pridobivanju sredstev za religiozno delovanje ali za povečevanje političnega in gospodarskega vpliva v družbi.

Denacionalizacija – vračilo fevdalnega premoženja

Katoliška cerkev je na račun vračila nacionaliziranega premoženja že dobila vrnjeno za okoli 200 milijonov evrov premoženja, vsi postopki pa še niso končani. Poleg tega je cerkev dobila še mnogo sredstev na račun odškodnin za nezmožnost uporabe nacionaliziranega premoženja, tako je npr. dobila kar 8,1 milijona evrov odškodnine za nezmožnost uporabe denacionaliziranega objekta na Vrbanški 30 v Mariboru, kot tudi 221.000 evrov odškodnine za nezmožnost uporabe objekta v Kamniku, kjer je sicer okrajno sodišče. Zneski iz tega naslova bodo visoki in se bodo verjetno gibali v desetine milijonov evrov. Zanimivo pri vsem tem je tudi dejstvo, da so edino cerkve oz. verske skupnosti upravičenci za vračilo premoženja fevdalnega izvora, druge osebe pa ne. Jasno je, zakaj se samo verskim skupnostim vrača to premoženje. Zaradi katoliške cerkve oz. nemoči slovenske države v razmerju do Vatikana. Na ta način se neizmerno povečuje cerkveno premoženje, s katerim upravlja tuj vladar – vladar, ki spada v kategorijo absolutističnih vladarjev. Čeprav je Slovenija po ustavi demokratična republika, z delom premoženja pri nas upravlja tuj absolutistični vladar, saj po kanonu 333 Zakonika cerkvenega prava namreč zoper sodbo, odlok ali odločbo papeža ni ne priziva ne pritožbe. Cerkev je dobila vrnjenih že več 1000 ha raznih zemljišč, vključno z gozdovi, večje število stanovanjskih enot in poslovnih pro-

storov. Nihče v zasebnem sektorju v Sloveniji ne bo imel v lasti toliko nepremičnin kot katoliška cerkev preko svojih subjektov. Tako kot je v drugih zahodnih deželah, je tudi v Sloveniji: cerkev postaja največji nedržavni zemljiški oz. nepremičninski posestnik. Koliko se bo njeno premoženje povečalo še za odškodnine za nezmožnost uporabe nacionaliziranih nepremičnin, je še uganka. Bodo pa te številke izjemno velike, saj je država mariborski nadškofiji, kot že navedeno, samo za odškodnino za nezmožnost uporabe objekta na Vrbanški 30 v Mariboru priznala 8,1 milijona evrov. Če znaša samo odškodnina za ta objekt 8 milijonov evrov, koliko bodo znašale odškodnine za vse cerkvene objekte? Ali bodo šle številke v desetine ali celo stotine milijonov, saj denacionalizacijski postopki trajajo izjemno dolgo?

Cerkvene nepremičnine

Katoliška cerkev preko svojih organizacij poseduje izjemno velik nepremičninski fond. Po podatkih katastra poseduje okoli 5000 stavb in okoli 40.000 hektarjev raznih zemljišč, od gozdov, njiv, travnikov do sadovnjakov in vinogradov. Površina cerkvenih gozdov se približuje številki 30.000 hektarjev, kmetijskih zemljišč ima okoli 15.000 hektarjev. Koliko milijard evrov je vredno to nepremično premoženje? Poleg tega cerkev zasluži s prodajo lesa, kar bi glede na gozdno površino in ceno kubika lesa lahko letno znašalo več 10 milijonov evrov. Verjetno mnogo zasluži tudi z odajanjem nepremičnin v najem.

Občinska radodarnost

Slovenske občine so zelo radodarne s plačili cerkvi oz. njenim organizacijam. Tako je Mestna občina Ljubljana v letu 2008 na kakršni koli pravni podlagi nakazala cerkvenim organizacijam kar okoli 1 milijon evrov. Več kot polovica te vsote gre na račun odkupa zemljišča, kar je dokaj nesporno, razen če se vprašamo, ali ni odkupljeno zemljišče fevdalnega izvora, oz. ali je bilo to v preteklosti pridobljeno na pošten in zakonit način. Znano je namreč, da je cerkev pridobila mnogo zemljišč s prevarami ali na nepošten način. Mnogo občin je cerkvenim organizacijam izplačalo več kot 100.000 evrov, zelo redke pa so občine, ki cerkvi niso dale nobenih sredstev.

Nakazila nekaterih občin v letu 2008 (v evrih):

- Ljubljana: okoli 1 milijon (tudi nakup nepremičnine)
  - Vrhnika: 300.000
  - Domžale: več kot 200.000
  - Logatec: okoli 200.000
  - Celje, Železniki in Slovenska Bistrica: vsaka okoli 150.000
  - Kamnik: okoli 120.000
  - Maribor: okoli 110.000
- Vir: podatki občin

Sredstva iz javnih razpisov

Mnogo sredstev je cerkev dobila na javnih razpisih. Vse lepo in prav, bi rekel marsikdo. Vendar pa temu ni tako. Tudi sredstva, ki jih cerkev dobi na teh razpisih, so javna sredstva, tako kot tista, ki jih cerkev dobi kot donacijo brez razpisa. V obeh primerih cerkev uporabi denar za svoje namene. Tudi projekti, ki jih cerkev prijavi na javne razpise, so projekti s katerimi se izvaja dejavnost katoliške cerkve, ne glede na to, kakšne vsebine so, pa tudi če gre za socialne ali kulturne vsebine. Vse te vsebine morajo namreč biti prežete s cerkvenim duhom in preko njih je potrebno širiti katoliško vero. Ker je v skladu s 7. členom ustave država ločena od cerkve in država zato ne sme financirati cerkve oz. njenih dejavnosti in projektov, saj potem ni več nevtralna, postavila se je namreč na stran cerkve, tudi ne bi smela financirati cerkve oz. njenih dejavnosti preko javnih razpisov. Še posebej tudi zaradi tega, ker je katoliška cerkev tuja pravna oseba, njeni sestavni deli (škofije, župnije, ...) pa so ustanovljeni po kanonskem pravu, torej tujem pravu.

Cerkvena vzgoja in izobraževanje

V Sloveniji deluje več katoliških zavodov, ki se ukvarjajo s šolstvom. To so Škofijska gimnazija Vipava, Zavod Antona Martina Slomška, Zavod sv. Frančiška Saleškega in Zavod sv. Stanislava za vzgojo. Sedaj, poleg štirih gimnazij, v Ljubljani deluje tudi že prva cerkvena osnovna šola. Cerkev ima tudi teološko fakulteto, ki je celo del Univerze v Ljubljani, je torej del javnega sektorja, kar ostale niso. Mislili bi, da je plačnik cerkvenega šolstva katoliška cerkev, vendar pa ni tako. Glavni plačnik tega šolstva je Republika Slovenija, ki letno nameni za cerkveno šolstvo okoli 10 milijonov evrov. Mnogo denarja država, v njenem okviru pa predvsem lokalne skupnosti, namenja tudi za katoliške vrtnice, ki jim plača del razlike med ceno programa in plačilom staršev. Verjetno gre za ta namen več milijonov evrov na letni ravni. Tako je Občina Domžale v letu 2008 plačala cerkvi oz. njenim vrtcem okoli 220.000 evrov, Mestna občina Ljubljana je Uršulinskemu zavodu nakazala 116.036,16, več kot 100.000 evrov je v letu 2008 namenila katoliškemu otroškemu varstvu tudi Mestna občina Celje, Mestna občina Maribor pa je vrtcu Montessori nakazala 38.562,73 evrov. Vsaka cerkvena organizacija je dolžna širiti katoliško vero oz. evangelizirati ljudi. To velja tudi za cerkveno šolstvo, tako osnovno, kot srednje, seveda pa tudi fakultetno. Zato te organizacije to tako ali drugače tudi počno. Pri tem pa sodeluje s svojimi sredstvi tudi država, ki tako cerkvi pomaga pri širjenju katoliške vere. Tako ni več nazorsko nevtralna, kar bi morala biti v smislu 7. člena ustave. Podobno velja tudi glede katoliških vrtcev, ki jih je v Sloveniji kar nekaj. Tam poteka katoliška vzgoja otrok, ki jo s svojimi sredstvi podpirajo državni organi oz. lokalne skupnosti. To ni v nasprotju samo s 7. členom, temveč tudi z 41. členom ustave, po katerem imajo tudi otroci glede verske vzgoje svobodo vesti in s tem verske opredelitve oz. opredelitve glede dotične vzgoje. Otroci bi moral dati svojo privolitve h katoliški vzgoji, to pa lahko da šele, ko je dovolj star in zrel, da se lahko pravilno odloči. Obiskovanje katoliških vrtcev, kot tudi osnovne šole, je tako v nasprotju z ustavo, saj otrok k temu ni dal soglasja oz. njegovo soglasje nima teže, saj v tem času še ni sposoben sprejemati prečiščenih in zrelih odločitev v smislu 3. odstavka 41. člena slovenske ustave. Ker tudi za občine velja 7. člen, torej načelo ločitve, in seveda tudi 41. člen ustave, se postavi vprašanje, ali tudi občine ne delujejo protustavno.

Nakazila državnih organov v letu 2008 (v evrih):

- Obnova in vzdrževanje cerkvenih sakralnih objektov: več kot 2 milijona
  - Cerkveno srednje šolstvo: okoli 7 milijonov
  - Socialni projekti: okoli 900.000
  - Karitas: več kot 2 milijona
  - Cerkveni arhivi: okoli 150.000
  - Obnova in vzdrževanje gozdov: okoli 180.000
  - Slovenske katoliške misije po svetu in Rafaelova družba: okoli 100.000
  - Socialni prispevki za duhovnike: okoli 2 milijona
  - Teološka fakulteta: okoli 2 milijona
  - Cerkveni vrtnice: več kot 1 milijon
  - Katoliški mediji: okoli 290.000
  - Kurati: okoli 200.000
  - Pomoč katoliški cerkvi: 35.000
  - Ostalo: ...
- Vir: podatki državnih organov

Financiranje teološke fakultete

Letno dobi teološka fakulteta za svoje delovanje približno 2 milijona evrov. Ta fakulteta je, čeprav je del javnega šolskega prostora oz. del javne (državne) univerze, tudi institucija katoliške cerkve. Ima dvojni značaj, tako je po eni strani del katoliške cerkve, po drugi strani pa del države oz.

Republike Slovenije. Učitelji so v glavnem teologi, večina izmed njih je celo duhovnikov. Študijski program je sestavljen iz kopice predmetov, ki so tipično verski oz. konfesionalni kot npr. sklopi predmetov s področja biblije, eksegeze stare in nove zaveze, liturgije in bogoslužja, kot tudi npr. nauk o Bogu, nauk o Kristusu, nauk o zakramentih, misiologija in drugo. To so predmeti, preko katerih katoliška cerkev posreduje svoj nauk študentom oz. slušateljem. To so očitno tudi predmeti, ki jih Republika Slovenija, ker je teološka fakulteta njen del, posreduje svojim študentom. Država tako posreduje v javni prostor vero neke verske skupnosti in na ta način tudi podpira to versko skupnost, zaradi česar je zgubila svojo versko nevtralnost, saj se je zelo jasno postavila na stran katoliške cerkve in ji tako s tem pomaga pri širjenju njene vere. Država se je v tem delu identificirala s katoliško cerkvijo, s čimer je kršeno tudi načelo sekularizacije oz. ločitve države od katoliške cerkve. Država ni versko nevtralna, kar bi glede na načelo ločenosti države in verskih skupnosti iz 7. člena ustave morala biti, temveč preferira točno določeno versko skupnost in njeno vero. 2 milijona evrov javnega denarja torej služi širjenju katoliške vere. Duhovnik dr. Štuhec, profesor te fakultete, je v letu 2008 izjavil, da judi danes delajo velike neumnosti in so vredni marsikatero obsodbe (Večer, 11.2.2008), Tibetansko budistično kongregacijo Dharmaling pa je označil kot trojanskega konja, ker naj bi bil eden izmed piscev t.i. Guličevega zakona budist (Dnevnik, 9.6.2006). Javna sredstva za zmerjanje drugače verujočih!? Nekaj prejemkov duhovnikov na teološki fakulteti v letih 2006 in 2007: Juhant Janez 90.559, Košir Borut 70.043, Krašovec Jože 80.916, Oevirk Drago Karl 64.383 in Štuhec Janez 78.284 evrov. Plačali so jih slovenski davkoplačevalci, čeprav so duhovniki katoliške cerkve.

Nakazila Mestne občine Ljubljana v letu 2008 (skupaj 978.744,75 EUR)

1. Župnija sv. Jakob ob Savi: 627,27
  2. Škofijska karitas Ljubljana: 19.301,33
  3. Župnijska karitas Lj.-Štepanja vas: 15.314,69
  4. Župnijski urad/župnija Lj.-Šentvid: 547,73
  5. Župnija Lj.-Vič: 635.540,00
  6. Župnija/župnijski urad Lj.-Črnuče: 600,00
  7. Župnijska karitas Lj.-Črnuče: 200,00
  8. Društvo katoliških pedagogov Slovenije: 2.985,00
  9. Mohorjeva, d.o.o.: 1.842,49
  10. Škofijska klasična gimnazija: 38.712,45
  11. Čebela, dnevno varstvo karitas: 7.847,59
  12. Društvo SKAM, skupn. kat. mladine: 800,00
  13. Združenje/zveza slo. kat. skavtinj in skavtov: 7.190,00
  14. Društvo Barka: 17.180,14
  15. Zavod dom Marije in Marte Logatec: 2.808,77
  16. Zavod Salesianum: 45.591,50
  17. Župnijski vrtec Vrhnika: 4.967,41
  18. Mladinsko informacijski center: 4.950,96
  19. Društvo mladinski ceh: 3.520,00
  20. Zavod Pelikan-karitas: 28.441,56
  21. Frančiškanski družinski inštitut: 3.084,00
  22. Uršulinski zavod: 116.036,16
  23. Društvo prostovoljcev Vincencijeve zdobrote: 12.500,00
  24. Župnijski zavod sv. Martina, Kranj: 524,40
  25. Župnijski zavod Medvode: 5.676,30
  26. Društvo prijateljev poti sv. Jakoba v Slov., Ljubljana: 450,00
  27. Zavod sv. Ignacija, Lj.: 1.505,00
- Vir: Mestna občina Ljubljana

Duhovniki celo že državni uslužbenci

Katoliška cerkev je prodrla v mnoge pore države. Tako so njeni duhovniki celo državni uslužbenci na ministrstvu za obrambo, saj opravljajo kurat-

Koliko je vredna ta cerkvena stavba?

sko službo. Katoliški duhovniki so po katoliškem nauku dolžni braniti in širiti katoliški nauk ob vsakem času in vsepovsod, tako tudi kot državni uslužbenci. Davkoplačevalci torej plačujejo širjenje katoliške vere, ki jo po naravi stvari morajo izvajati katoliški kurati. Kje je tu verska nevtalnost, ki izhaja iz 7. člena ustave? Nerazumljivo je, da so lahko predstavniki tuje pravne osebe, katoliška cerkev je namreč tuja država »sui generis«, uslužbenci v državnem organu in tam v imenu slovenske države opravljajo katoliške verske obrede. Ali živimo v cerkveni državi? Nerazumljivo in protustavno je, da predstavniki tuje pravne osebe, ki sploh ne priznava slovenskega pravnega reda, če je v nasprotju z evangeliji, skrbijo za duševno oskrbo mnogih slovenskih vojakov oz. državljanov. In duhovna podlaga te oskrbe je tudi krvava biblija! Popolnoma nerazumljivo je, da je vodilo pri delu osebja vojaškega vikariata, torej dela slovenskega državnega organa, »Zvest Bogu in domovini.« Slovenski državni uslužbenec torej javno služi tuji državi, saj mora biti zvest bogu, torej cerkvi, in domovini, ne pa tudi državi. Poleg tega stanejo katoliški kurati davkoplačevalce okoli 200.000 evrov letno.

Kaj Republika Slovenija dobi od cerkve v zameno za njeno financiranje

Kot že navedeno, cerkev vsako leto dobi od države veliko denarja. Zanimivo je videti, kaj cerkev nudi v zameno za to, oz. kaj dobijo ljudje od nje?

Cerkev npr.:

- ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji
  - prisilno krsti dojenčke in z večnim peklom grozi tistim, ki ne dajo krstiti svojih otrok
  - ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekolne tiste, ki iz nje izstopijo
  - ne priznava pravice do življenja, saj je v bibliji, ki je zanjo božja beseda in je še sedaj veljavna, predvidena smrtna kazen za mnoge moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je potrebno pobiti homoseksualce, prešuštnike, trmoglave sinove, ženske, ki so jih razglasili za čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno)
  - želi odstraniti vse tisto, kar ni katoliško, ateiste, drugače verujoče, npr. v zgodovini Jude, katarje, bogomile in danes nova verska gibanja
  - še ni preklcala izobčenja vegetarijancev iz 6. stoletja (tisti, ki npr. iz etičnih razlogov ne uživajo mesa in tako ne škodujejo živalim in okolju, so večno prekleti še v 21. stoletju).
- Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in hudo krši dostojanstvo mnogih ljudi! Vsi davkoplačevalci financirajo cerkveno nepriznavanje slovenske ustave v tistih delih, ki nasprotujejo njenim evangelijem. Naravnost absurdno, poniževalno in žaljivo do davkoplačevalcev, še posebej tistih, ki niso katoliške vere in morajo financirati verski nauk, ki jim ne priznava niti pravice do življenja.

Financiranje sakralnih spomenikov

Država je zelo radodarna do cerkve tudi na področju kulturnih spomenikov. Sofinancira vzdrževanje oz. obnovo mnogih cerkva in drugih objektov. Če se vrnemo v preteklost v čas gradnje teh objektov, lahko vidimo, da so zaradi gradnje mnogi ljudje zelo trpeli, mnogo jih je tudi umrlo. Namesto da bi ljudje uporabili denar za svoje družine, so morali financirati gradnjo mnogih izjemno razkošnih stavb. Gradnja sedanjih spomenikov je bila v mnogih primerih kraja ljudem. In to se sedaj v drugi obliki nadaljuje. Država z davkoplačevalskim denarjem sofinancira obnovo oz. vzdrževanje mnogih sakralnih objektov. Mnogi, ki živijo pod pragom revščine in svojim otrokom ne morejo privoščiti najbolj običajnih stvari, morajo financirati obnovo objektov super bogate tuje pravne osebe. V letu 2008 je ministrstvo za kulturo namenilo za sofinanciranje izvedbe gradbeno-obrtniških posegov za ohranjanje kulturnovarstvenih vsebin na katoliških kulturnih spomenikih in za sofinanciranje izvedbe konservatorsko-restavratorskih posegov na katoliških kulturnih spomenikih okoli 900.000 evrov, v letu 2009 pa je bilo za to namenjeno več kot 1 milijon evrov. V primeru dodatnih sredstev, pa bi lahko cerkev dobila v letih 2008-2009 še največ za nekaj več kot 3 milijone evrov. To pa ni vse, kar je v letu 2008 namenilo ministrstvo za kulturo katoliški cerkvi, Slovenska škofovska konferenca je za varstvo cerkvenega arhivskega gradiva dobila še 152.566 evrov sredstev. Ali daje cerkev državi v zameno za sredstva, ki jih prejme od nje kaj kulturnega? Zgodovina je jasna: cerkvena preteklost in cerkveni nauk sta

prežeta z nekulturnim. Cerkev ima na vesti stotine milijonov živih bitij, zaradi nje so tekli potoki krvi in še tečejo. Nauka, ki je to omogočal, cerkev nikoli ni preklcala in zato velja še danes. Tako niti odveč prisluhniti znanemu filozofu Karlu Jaspersu, ki je svaril pred nevarnostjo, da bi vsak čas lahko spet zagorele grmade, če bi politične razmere to dovolile.

Zavajajoče cerkvene bilance

Katoliška cerkev v zadnjih letih javno objavlja finančna poročila nadškofij in škofij. Prihodki vseh škofij v Sloveniji so bili v letu 2008 po teh poročilih okoli 25 milijonov evrov. S tem v javnosti ustvarja vtis, da so to vsi finančni prihodki oz. premoženje cerkvenih organizacij v Sloveniji. Vendar ni tako. V to ni zajeta vrednost nepremičnega premoženja nadškofij, niti finance karitasa, župnij in drugih cerkvenih organizacij, kot npr. redov, samostanov, združenj ali cerkvenih gibanj. V Sloveniji je okoli 800 župnij in okoli 40 redov. Finančne podatke za te organizacije cerkev javno ne objavlja, čeprav npr. razpolaga s podatki za župnije, kajti po kanonu 1287 Zakonika cerkvenega prava morajo upravitelji kakršnegakoli cerkvenega premoženja, ki ni zakonito odtegnjeno vodstveni oblasti krajevnega škofa, po uradni dolžnosti vsako leto predložiti krajevemu ordinariju obračun gospodarjenja. Če ocenimo letni prihodek povprečne župnije v Sloveniji na 20.000 evrov, potem so prihodki vseh župnij kar okoli 16 milijonov evrov. Tudi redovi verjetno niso revni, njihovi prihodki verjetno znašajo kar nekaj milijonov evrov letno. Prihodki cerkvenih organizacij so letno verjetno okoli 50 milijonov evrov, če ne več. Pravne osebe zasebnega prava so po zakonu dolžne vsako leto predložiti AJPE-u letna poročila, ki vključujejo tudi finančne podatke. Po podatkih omenjene organizacije cerkvene pravne osebe tega v letu 2008 niso storile. Ali so v prekršku? Ali Vatikan ignorira slovenski pravni red? Ali pa mu je država priznala izjemen status? Podobno cerkev zavaja na mednarodni ravni. Sveti sedež je imel v letu 2008 okoli 250 milijonov evrov prihodkov in slab milijon primanjkljaja. Vendar pa bilanca Svetega sedeža ne vključuje bilanc delnih cerkva, torej škofij, župnij, redov in drugih po svetu. Mnogi od teh pa so ekstremno bogati in imajo velike prihodke. Vatikan namenoma ne objavlja bilance na ravni celotne katoliške cerkve, torej Svetega sedeža in sestavnih delov. Razlog je enostaven. Če bi to naredil, bi prišlo na dan neizmerno bogastvo katoliške cerkve, česar pa noče, saj ne bi več mogel govoriti o revni cerkvi. 250 milijonov prihodkov Svetega sedeža so samo prihodki vrhovne cerkvene uprave oz. rimske kurije in ne katoliške cerkve. Bogastvo cerkve gre v več tisoč milijard evrov po vsem svetu. In to je bistvo. Milijoni in milijoni stradajo in umirajo od lakote, papež oz. cerkev pa se reši.

Čigav je audi pri teološki fakulteti?

Delo v splošno korist – v korist cerkve

Mnoge osebe lahko namesto uklonilnega zapora, odrejenega v postopku o prekršku, opravljajo delo v splošno korist. Župnije Črnomelj, Metlika, Šmarjeta in druge so izvajalske organizacije, v katere so bili napoteni storilci prekrškov, ki jim je sodišče namesto uklonilnega zapora določilo delo v splošno korist. Kaj so ti ljudje delali v župnijah? Urejali okolico, čistili prostore, opravljali enostavna fizična dela in vzdrževalna dela, zlagali drva in drugo. Župnija, kjer je storilec prekrška delal, je dobila od države povrnjene tudi stroške, ki jih je imela z osebo, kot npr. prispevek za ZPIZ in zdravstvo, za malico in potni stroške. Nerazumljivo je, da je delo v korist župnij, delo v splošno korist. Župnija je namreč del tuje pravne osebe, ustanovljena po tujem pravu in zato delo v njeno korist ne more biti v splošno korist. Lahko da je v korist katoliške cerkve, ni pa v korist Slovenije, saj se na ta način povečuje samo bogastvo cerkve. Država tako na zelo prefinjen način povečuje bogastvo cerkve.

Financiranje cerkvene prižnice

Tajnik kongregacije za nauk vere, nadškof Amato, je dejal, da je katoliški radio novodobna prižnica. To novodobno prižnico financira seveda tudi slovenska oblast. Tako je Radio Ognjišče dobil v letu 2008 kar 115.000 evrov davkoplačevalskega denarja. Ta radio financirajo torej tudi ateisti in drugače verujoči - ti pa po nauku cerkve sploh nimajo pravice do obstoja oz. življenja. Ognjišče,

d.o.o. pa ni dobilo samo omenjene vsote, temveč še dodatnih 57.000 evrov. Ali bo cerkev preko svojih medijev z državnim denarjem širila protustavne vsebine? Ali se bodo preko radijskih valov npr. slišale naslednje biblijske besede: »Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,17) ali »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ...« (5 Mz 17,12) Kakšne posledice bo to imelo na otroke, ki bi to slišali?

Biblijski »biseri«, za katere obstaja možnost, da jih slišite iz cerkvene radijske prižnice:

- »Če kdo prešuštuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.« (3 Mz 20,10)
- »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13)
- »Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!« (3 Mz 20,15)
- »Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!« (3 Mz 20,16)
- »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ...« (5 Mz 17,12)
- »Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta, naj ga oče in mati primeta in peljeta k mestnim starešinam, k vratom njegovega kraja. Rečeta naj starešinam njegovega mesta: • "Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec." Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre. Tako odpravi zlo iz svoje srede! Ves Izrael naj to sliši in se boji.« (5 Mz 21,18-21)
- »Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,15)
- »Kdor ugrabi človeka, naj ga je že prodal ali ga najdejo v njegovih rokah, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,16)
- »Čarovnice ne puščaj pri življenju.« (2 Mz 22,17)

V bibliji tudi piše: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odzvajaj!« (5 Mz 31,1) To pa pomeni, da velja biblija v polnosti tudi danes in je v svoji celoti del katoliškega nauka.

Revščina se povečuje - bogastvo cerkve pa tudi

V Sloveniji se povečuje revščina. Že več kot 200.000 prebivalcev živi pod njenim pragom, število brezposelnih se hitro povečuje. Če bi se ukinali še socialni transferji, bi se število revnih bistveno povečalo, verjetno kje na 500.000 ali še več. Vse to ni ovira za vladajočo ideologijo, da ne bi z raznimi finančnimi injekcijami povečevala že tako velikega bogastva cerkve. Država letno, kot že večkrat navedeno, da na kakršni koli pravni podlagi katoliški cerkvi več kot 10 milijonov evrov, v letu je bilo tega okoli 20 milijonov evrov: za toliko se povečuje cerkveno premoženje, torej premoženje tuje pravne osebe, za toliko je revnejši slovenski narod. Za koga v tem pogledu dela vladajoča elita: za najbogatejšo nedržavno organizacijo na svetu ali za slovenski narod? Kaj bi lahko s tem denarjem naredili dobrega za blaginjo Slovenije? Vladajoča ideologija rajši torej financira institucije tuje pravne osebe, kot pa da bi ta denar uporabila za pomoč prebivalcem Slovenije, ki so npr. v stiski. Ali vladajoči namenoma delujejo proti prebivalcem Slovenije, saj ni dvomiti, da ne bi poznali relevantnih dejstev? Cerkevno premoženje v Sloveniji znaša več milijard evrov. In s tem premoženjem upravlja papež, saj je ta po zakonu cerkvenega prava vrhovni upravitelj celotnega cerkvenega premoženja. Z mnogi nepremičninami v Sloveniji torej upravlja tuj vladar!

Okoli 100.000 evrov za Rafaelovo družbo in slovenske katoliške misije na tujem v letu 2008

Država je v letu 2008 preko Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu namenila za potrebe slovenskih katoliških misij v Franciji, Nemčiji, Švici, Veliki Britaniji in na Švedskem, za potrebe slovenske katoliške župnije v Stuttgartu, za Šolske sestre sv. Frančiška Kristusa kralja v Italiji in za Rafaelovo družbo kar 108.471,00 evrov. Tudi v prejšnjih letih je bila država radodarna za te namene, saj je v letih 2005-2007 namenila cerkvi nekaj več kot 200.000,00 evrov. Seveda tudi v

letu 2009 cerkev ne bo prikrajšana za sredstva iz tega naslova, saj je v planu državnega proračuna za ta namen 86.090,00 evrov. Čeprav je kriza velika, se za cerkev denar očitno najde. Zakaj vse je cerkev porabila ta sredstva: za srečanje slovenskih pevskih zborov, trgatve in slovensko martinovanje, poučen in družaben izlet otrok, potujočo razstavo arhivskih fotografij, nedeljo Slovencev po svetu, konferenco zveze izseljenških duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi in drugo. Kaj imajo slovenski davkoplačevalci od teh cerkvenih dejavnosti? 100.000,00 evrov predstavlja okoli 140 minimalnih plač oz. več 100 zajamčenih plač.

Cerkev ima okoli 40.000 hektarjev gozdov, kmetijskih zemljišč in drugih površin. Ali v Sloveniji obstaja še kakšen večji zasebni zemljiški posestnik?

Cerkev ni za pravično družbo

Uveljavitev pravične družbe ni naloga cerkve, piše v cerkvenem dokumentu *Odgovorni za življenje in prihodnost Slovenije*, to naj bi bila naloga politike. Če uveljavitev pravične družbe ni naloga cerkve, potem se ta s tem ne ukvarja in pravičnost zanjo ni pomembna. Če cerkev ni za pravično družbo, potem je za njeno nasprotje, torej za nepravično družbo. Sredstva, ki jih dobi od slovenskih davkoplačevalcev uporablja torej za gradnjo nepravične družbe. Potem ni čudno, da cerkev podpira delitev družbe na bogate in revne oz. vladajoče in podrejene. Cerkvi ni za odpravo nepravičnih razmer, ki vladajo na tem svetu. Za večino revščina, za cerkev in njene pajdaše pa bogastvo. K izgradnji te nepravične družbe z vsakoletnim financiranjem cerkve prispeva tudi slovenska država. Ali je potem čudno, da je katoliška cerkev najbogatejša nedržavna organizacija na svetu? K temu prispevajo prisilno tudi slovenski davkoplačevalci. Kako dolgo še?

Državne subvencije niso slovenska posebnost

Cerkev ni deležna subvencij samo v Sloveniji, temveč tudi drugod po svetu. V Nemčiji npr. dobi letno od države kakšnih 10 milijard evrov, v Italiji približno 3, v obeh državah pa je cerkev oproščena mnogih davkov, kar ji prinaša še nekaj milijard, v Italiji npr. okoli 6. Tudi na Hrvaškem dobi cerkev letno od države več 10 milijonov evrov. Podobno je tudi drugje, posebno tam, kjer prevladuje katoliška cerkev.

Katoliški zaporniški duhovnik dobi 3.200 evrov mesečne plače, policijski vikar pa 2.500. Klerikoma državna plača, delavci pa na cesto! Kako dolgo še?

Kako lahko vi pomagate društvu?

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve je razprlo široko pahljačo javnih informacij glede kršenja ustave s strani nekaterih cerkva in njim podrejeni politiki, s poudarkom na največji verski skupnosti pri nas, to je katoliški cerkvi, in o sedanjem položaju žrtev cerkve. Tako smo medijem, politikom in državnim ustanovam poslali precej javnih pisem ter predlogov za uskladitev nekaterih zakonov z ustavo. Imeli smo tiskovne konference, nastopili v elektronskih medijih. Izdali smo tudi brošuro *Ženske so žrtve cerkve*. Problematika, s katero smo se ukvarjali, sega od pedofilije katoliških duhovnikov, preko prisilnega krsta dojenčkov, izločitve teološke fakultete iz Univerze v Ljubljani, prek problematike udeležbe predstavnikov države pri verskih obredih in sploh ločenosti države od cerkve do deleža, ki ga ima katoliška cerkev pri grozotnem položaju živali danes in žensk kot žrtev cerkve – tudi še dandanes. Več si lahko preberete na naši spletni strani www.zrtve-cerkve.org. V društvu smo se torej potrudili, da bi javnost opozorili na sedanje žrtve cerkve in z njo povezane politike – in da to ni samo ustava države, ampak tudi otroci, ženske in živali. Z namenom, da bi še bolj razgrnili problematiko, pomembno za ohranitev in nadaljnji razvoj demokracije v naši državi, smo ustanovili tudi časopis, ki je pred vami. Da bi bilo vse to – in še več – mogoče, vas prosimo, predvsem na finančnem področju (TRR 05100-8011968046), za podporo in pomoč.

Cerkveno bogastvo je krvav denar – na tej osnovi gradijo vsi, ki cerkvi dajejo denar

Katoliška cerkev poseduje nepredstavljivo veliko premoženje, ki je bilo v velikem številu primerov pridobljeno, kot to izhaja iz zgodovinskih zapisov, na nezakonit in nepošten način. Iz raznih virov je namreč znano, da se je cerkev ukvarjala s trgovino z ljudmi in imela sužnje, tlačani so morali plačevati tudi cerkvi, cerkev je prodajala titule, funkcije, blagoslovljena pisma, ...

Vatikan – največji verski gospodarski koncern

Leta 1952 je Vatikan razpolagal z bogastvom v zlatu v vrednosti 3,5 milijarde evrov, ker je bilo takrat drugo največje bogastvo v zlatu na svetu, takoj za ZDA. Kolikšno je njegovo bogastvo v zlato danes? Vatikan ima mnogo svojih finančnih rezerv na Wall Streetu. Že leta 1958 naj bi celotna vrednost raznih cerkvenih vrednostnih papirjev oz. drugih finančnih instrumentov znašala približno 50 milijard nemških mark. Cerkev je tudi na veliko angažirana v številnih podjetjih na področju nepremičnin, plastike, elektronike, jekla, cementa, tekstila, kemije, živil in gradbeništva. Vatikan poseduje vrsto vplivnih bank in je soudeležen v Evropi, Severni in Južni Ameriki pri velikem številu gigantskih industrijskih firm, nekatere celo skoraj v celoti pripadajo Vatikanu.

Vatikan in nepremičnine

Cerkev je največja posestnica zemljišč na zahodu. V Nemčiji ima več milijard m² zemljišč, v Italiji nad 500.000 ha njivskih površin, v Španiji, Portugalski, Argentini okoli 20% vseh polj, v ZDA pa nad 1.100.000 ha njivskih površin, travniki in gozdovi v to niso vštet. Vatikan je tudi največji lastnik raznih stavb, pri čemer zaradi ogromne posesti ni mogoče več govoriti le o nepremičninah, temveč že o mestih ali mestnih četrtih. Max Parisi je za časopis »La Padania« delal raziskavo o lastniških razmerjih v Rimu in je v svojem članku z dne 21.6.1998 prišel do zaključka, da je že skoraj 1/3 vseh hiš v Rimu v lasti Vatikana. Vse te nepremičnine sploh niso prikazane v katastru, ker veljajo za »inozemski teritorij«. Kaj ima Jezus opraviti z ... najdražjimi terasnimi stanovanji v Rimu, se še sprašuje novinar Parisi.

Kako je cerkev prišla do tega bogastva?

Krvav denar od suženstva

Trgovina z ljudmi in suženjstvo sta povečala premoženje cerkve, od katerega še danes živi. Cerkev je od začetka podpirala suženjstvo in ga zaostrila v marsikaterem pogledu. Papež Nikolaj V. je trgovino s sužnji proglasil za legitimno v buli »Divino amore communitati« (Iz božanske ljubezni do skupnosti) 18. junija 1452. Papež Gregor I. je imel stotine sužnjev na svojih posestih in priredil je zakone, ki so prepovedovali sužnjem poročiti se s svobodnimi kristjani. Sužnja so obravnavali kot govedo. Cerkev je sužnja obravnavala kot »cerkveno lastnino« in ta je veljala za neodtujljivo. Cerkev je sužnjem prepovedala delati testamente. Ob smrti sužnja so njegovi prihranki pripadli cerkvi. Nezakonski otroci klerikov so bili dosmrtni cerkveni sužnji. »Sveti« Martin iz Toursa je imel 20.000 sužnjev. Tudi samostani so imeli sužnje, tako za delo v samostanih, kot za potrebo menihom. Tisoče ujetih Slovanov in Saracenov so kot sužnje razdelili po samostanih. Prva angleška ladja za sužnje se je imenovala »Jezus«. Jezus je govoril o ljubezni do bližnjega. S početjem cerkve se tega ne da združiti.

Superbogati preko tlačanov

Tudi tlačani so povečevali bogastvo cerkve, od česar še danes živi. Že od 4. stoletja se je pod domeno cerkve tvorila drugačna vrsta sužnjeposestništva: tlačani. Tlačani so bili de facto izenačeni s sužnji. Niso smeli zapustiti svoje dežele in so bili izročeni velikim posestnikom, npr. kakšnemu samostanu. Z odušurjenimi obrestmi so jih izsiljevali in šikanirali. Beda tlačanov je bila neizmerna. Marsikateri starši so bili prisiljeni prodati svoje otroke v suženjstvo ali v prostitucijo. Cerkev je stala na strani izkoriščevalcev in je pridigala o ponižnosti ter pokorščini. Cerkev je bila največja veleposestnica Evrope. Samostan Fulda je npr. imel 15.000 podeželskih posestev, samostan St. Gallen je razpolagal z dva tisoč tlačani.

Super bogati preko blagoslovov, titul in odpuščanj

Tudi prodaja blagoslovljenih pisem, titul, itd. je povečevala bogastvo cerkve. Za blagoslov z listino z osebnim papeževim podpisom je bilo potrebno plačati leta 1990 5.000 DM, 50.000 DM je bilo potrebno plačati za častni doktorski naziv, 2,5 milijona DM pa za povzdignjenje v knežji stan. Tudi za postopke za proglasitev oseb za sve-

tnike, je potrebno plačati. To je del cerkvenega premoženja še danes. Papež Sixtus IV. je leta 1467 odločil, da delovanje cerkvenih odpuščanj velja tudi za revne duše v vicah. Zato so samostani jemali denar za opravljanje molitev, da bi se namreč umrli morali manj časa cvreti v vicah. Odpuščanja ponujajo še danes, v 21. stoletju. »Jubilejnega leta 2000« so pri vstopanju skozi različna vrata nudili odpuščanja. Po nekaterih raziskavah naj bi s pomočjo trgovine z odpuščaji v 600 letih obstoja steklo v Rim okrog 1 milijarde guldenov. Posebno gnusna je trgovina z odpuščaji, ko cerkvi ne gre samo za finančno obogatitev, ampak ljudi napeljuje na morjenje in ubijanje, da bi hitreje prišli v nebesa ... Papež Inocenc III. je obljubil dveletni odpustek vsakemu udeležencu križarskega pohoda na Albizane. Tako se je zbrala armada 200.000 mož, da bi napadli mesto Beziers. Ne oziraje se na starost, spol in religijo so pobili skoraj 20.000 ljudi. Celo ženskam in otrokom, ki so se zatekli v cerkev, niso prizanesli. Nazadnje so mesto požgali. Da bi dobila dovolj vojščakov za križarske pohode, je cerkev privabljala z rigoroznimi odpuščaji. Za en bojašnji prostor v nebesih je bilo umorjenih na tisoče in tisoče ljudi. Lahko se vprašamo, kateri hudič bi kot »bog« rad imel okrog sebe bitja s tako krvavo »vstopnico«?

Krvavo zlato od roparskih umorov

Nešteto ljudi je bilo ubitih pri osvajanju Amerike – predvsem zaradi zlata. To zlato je še danes del katoliške cerkve, precej tega zlata se še danes drži marsikateri cerkvenega stroja in cerkvenih oltarjev in iz zlata je mogoče zlit marsikateri monštranca, marsikatero »najsvetejšo«. Tudi krvavo zlato je cerkev naredilo takšno, kakršna danes je: neizmerno bogato. In do danes zlato ni bilo vrnjeno! S prvim zlatom kot plenom iz Južne Amerike je dal papež Aleksander VI. v Santa Maria Maggiore v Rimu okrasiti in opremiti strop s simbolom svoje družine. Značilen primer je skoraj tri metre visoka monštranca, ki jo je kardinal Cisner dal narediti iz zlata, »ki ga je Kolumb našel na svojih potovanjih« in podaril katedrali v Toledu. Da bi iz Indijancev iztisnili poslednje zlato, so jih grozotno mučili. »Koga ne sprejeti srh, ko obdružuje z 20 tonami zlata v lističih pozlačen oltar katedrale v Sevilji in pri tem misli na prelito kri Indijancev v rudnikih.« Eden od veljakov je dal množico Indijancev obesiti, žive sežgati, zmetati psom, jim odsekati glavo, roke in noge ali iztrgati jezik. Kot poroča kronist Bartolomej iz Las Casas, so zaradi zlata najokrutnejše poklali na milijone Indijancev. Guverner Jukatana je na stotine mladenk, ki jih je ugrabil, zamenjal za vino, olje ali kos slanine. »Papež je nadzoroval ...izdajo lovnih dovoljenj, ki so jih izdali Evropejcem za ropanje in plenjenje.« Katoliki so sekali in rezali Indijancev nosove in roke in s tem hranili pse. To je bil »največji genocid vseh časov«.

(...) Vendar dokler bo Vatikan podpiral zahodni kapital in njegov prodor v tako imenovani nerazviti svet z orožjem ali svojo etiko, se bo nadaljeval sedanji neoliberalni razvoj. (...). (Matjaž Hanžek, Mladina, 8.1.2010)

Krvav denar od inkvizicije in sežiganja čarovnic

Eden najbolj sramotnih načinov Vatikana, kako nagrabiti denar, je bilo roparsko morjenje drugovercev. Inkvizicija je bila ubijanje in linčanje v imenu »prave« vere. Cerkveni knezi so vedno znova pobirali krvav denar – tako ekscesivno, da je obstajala krilatica, da se najhitreje in najlažje bogati s sežiganjem čarovnic. Podlaga za mučenje in poboj tisočih in tisočih žensk v Evropi je bilo »čarovniško kladivo«, ki ga je leta 1487 odobril papež. Pravi obraz inkvizicije kažejo odredbe papeža Inocenca III. Ukazal je namreč »konfiscirati, razlastniti premoženje heretikov in razdediniti njihove otroke«. Da bi krvav denar hitreje pritekalo in da bi ga dobili na podlagi »obremenilnih priznanj«, so žrtve najokrutneje mučili. Drugovercem so odvzeli pravico imenovati se kristjani, delati testamente ali dedovati in smrtna kazen je čakala vse »odpadnike«. Kakor hitro so osumljenega krivoverstva pozvali in zaprli, so zasegli njegovo premoženje, še preden je sploh prišlo do procesa. Iz tega so jasno razvidni pravi razlogi za

inkvizicijo. Ko so inkvizicijske oblasti nekoga obdolžile in odpeljale, so takoj prišli uradniki v hišo in popisali njegovo premoženje. Njegovo družino so ne glede na to, kako se bo pozneje končal proces, postavili pred vrata in je morala eventualno od lakote umreti. Bilo je zelo nevarno pomagati izpostavljenim, ker bi s tem lahko človek sam prišel v inkvizicijske mline. Seveda so pretežno ubijali predvsem bogate drugoverce (heretike). Tudi to kaže očitni glavni motiv inkvizicije. Posebno perverzno je bilo, da so lahko tudi umrle naknadno obdolžili krivoverstva. Tako so lahko premoženje umrlega pozneje zasegli pri dedičih. Ni za pozabiti: Z roparskimi umori uplenjen krvav denar je še danes del – zaradi obresti in obresti na obresti na milijarde naraslega – cerkvenega premoženja.

»Po intenzivnem ukvarjanju z zgodovino krščanstva ne poznam v antiki, srednjem veku in novem veku, še posebej v 20. stoletju, nobene svetovne organizacije, ki je hkrati tako dolgo, tako neprestano in ostudno obremenjena z zločini, kot je krščanska cerkev, še posebej rimsko-katoliška.« (Karlheinz Deschner, zgodovinar in literarni znanstvenik)

Superbogati od ponarejanja listin, lova na dediščino in desetine

Da bi povečali cerkveno zemljiško posest, so menihi in drugi cerkveni ljudje ponarejali listine. Če je hotel škof ali opat povečati svojo zemljiško posest, je pogosto dal narediti falsifikat, ki so ga potem »našli« v arhivu, s čimer je »dokazal«, da je ta ali oni knez iz prejšnjih časov samostanu že zapustil dotični kos zemlje. Nekateri menihi so se izučili ponarejanja in so od samostana do samostana prepotovali deželo, da bi opravljali svoj poklic. Velik del srednjeveških listin je ponarejenih. Koliko te zemljiške posesti je kupljene in plačane s poštenim delom? In koliko je nakradene, priglufane in naropane? Glavni faktor pri širjenju cerkvene zemljiške posesti od antike, zlasti pa v srednjem veku, je bila dediščina. Da ga ne bi osumili krivoverstva, je ob smrti vsak posestnik ali zakupnik zapustil en del cerkvi. Vsak svetni notar, ki je sestavil testament, ne da bi upošteval papežev predpis, je bil kaznovan z izobčenjem. Neprikrito je pridigal cerkveni oče Salvian v 5. stoletju: »Kdor premoženje zapusti svojim otrokom namesto cerkvi, ravna proti božji volji in proti svoji koristi. Medtem ko na zemlji skrbi za svoje otroke, sebe ogoljufa za nebesa.« Pomembno vlogo pri cerkvenih dohodkih je igrala tudi desetina. V srednjem veku so morali vsi zemljiški posestniki krajevni cerkvi odvesti desetino vseh pridelkov ali prihodka. Kmetje iz Stedingera so odrekli desetino in cerkev jih je s svojimi vitezi zavezniki množično pomorila in oropala, proti kmetom, ki so odrekli plačilo desetine bremenskemu nadškofu pa so leta 1229 sprožili strahoten proces inkvizicije.

V časopisu Delo (18.1.2007) je bilo zapisano, da je največ kriminalca na prebivalca v Vatikanu.

Superbogati s pomočjo simonije in umorov

Prodaja funkcij (simonija) je papežu prinesla veliko denarja in posesti. Jezus ni poznal funkcij, zato jih tudi ni uvajal. Papež Inocenc III. je takoj po izvolitvi ustanovil 52 sekretariatov in jih prodal za 79.000 zlatih guldenov. Papež Leo X. je ustanovil 39 novih kardinalskih služb in za to dobil 511.000,- dukatov. Celotno papeško funkcijo se je dalo kupiti in je šla k tistemu, ki je največ ponudil. Ko je leta 1492 umrl papež Inocenc VIII., je kardinal iz Rovere veljal za velikega favorita.

Razpolagal je z več kot 1.000.000,- zlatimi dukati Republike Genove in nadaljnimi 200.000,- francoskega kralja, in s tem svoji pretenziji dal poseben poudarek. Njegov konkurent Rodrigo Borgia je bil pod štirimi papeži podsekretar svetega sedeža. »Podkupnine, ki jih je ponudil, so jemale sapo. Podarjal je bogate opatije, luksuzne vile in cela mesta, da bi si zagotovil kardinalski glas.« Rodrigu je do zmage manjkal en glas. Odločilen glas je pripadel beneškemu menihu, ki je hotel 5000 kron in eno noč z Rodrigovo hčerko, očarljivo dvanajstletno Lukrecijo. Posel je bil potrjen in z glasovi dvaindvajsetih kardinalov v žepu je bil Rodrigo Borgia izvoljen za papeža Aleksandra VI. Papeži se tudi pred umori niso zaustavili, če je šlo za njihove finančne ali politične prednosti. Zgodovinar Thomas Tomasi je o tem napisal: »Ne bi bilo mogoče prešteti vseh umorov, posilstev in primerov krvoskrustva, do katerih je vsakodnevno prihajalo na papeškem dvoru. Človekovo življenje ni dovolj dolgo, da bi si zapomnil imena vseh umorjenih, zastrupljenih ali žrtev pri živem telesu vrženih v Tiberu.«

Superbogati od stranskih prihodkov in prostitucije

Papeži so vedno znova našli poti, kako povečati svoje in cerkveno premoženje. Papež Aleksander VI. je morilce preprosto izpustil na svobodo – samoumevno proti majhni pristojbini. Isti papež je dovolil nekemu plemiču krvoskrustvo s sestro – proti pristojbini 24.000 zlatnikov. Mendoza, kardinal Valencije, si je pri papežu kupil dovoljenje, da sme svojega ljubimca-dečka imenovati za svojega rodnega sina. Nigel Cawthorne piše v svoji kroniki škandalov Vatikana o papežu Bonifaciju IX.: »Bil je morilec, ki je s prodajo funkcij (simonijo) polnil prazne papeške blagajne. Razen tega se je ukvarjal s trgovino z odpuščaji in dvi-gnil pristojbine za razglasitev svetnikov ali izdajo potrdil o pristnosti listin za na novo odkrite relikvije, kot npr. Kristusovo kožico na spolnem udu. Bili so papeži in škofje, ki so obogateli od prostitucije in za to imeli lastne bordele. Da bi financiral vojno proti Turkom, je papež Sikstij IV. v Rimu zgradil eleganten bordel za oba spola. Za časa papeža Klemenca VI. so bile prostitutke tako številčne, da jih je papež Klemen obdaval.«

.....
Tekst *Cerkveno bogastvo je krvav denar – na tej osnovi gradijo vsi, ki cerkvi dajejo denar* je skrajšana in prirejena vsebina brošure z naslovom *Der Reichtum der Kirche ist Blutgeld (Cerkveno bogastvo je krvav denar)*, 1. izdaja 2003, ki so jo izdali Svobodni kristjani za Kristusa Govora na gori (Freie Christen für den Christus der Bergpredigt, www.freie-christen.com) iz Nemčije. Viri citatov in drugih podatkov so navedeni v tej brošuri. Slovenski prevod brošure je dostopen na spletni strani www.zrtve-cerkve.org

.....
»V Avstraliji ocenjujejo, da bi tamkajšnja katoliška cerkev kot gospodarska korporacija kotirala med prvimi petimi v državi s premoženjem, vrednim več kot 60 milijard dolarjev in skoraj 10 milijardami dohodkov v letu 2005.« (Novice.Dnevnik.si, 24.4.2008)

RAZMISLI
Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik IV, številka 8, ISSN: 1854-813X
Datum elektronske izdaje: 13.3.2010
Imetnik avtorskih pravic je izdajatelj oz. avtorji, ki imajo sklenjen ustrezen dogovor.

Izdaja:
Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj, tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:
Janja Škrjanc

Uredništvo:
Odgovorna urednica: Maja Fišer
fiser.maja@gmail.com
Tel.: 07 070 6240

Uredniški odbor:
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede
Naslov uredništva: Sejmišče 1, Kranj

Brezplačno ustno odvetniško svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na telefonu 031 284 643.